



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudcem Mgr. Bc. Zdeňkem Piskačem ve věci

žalobce: **Intrum Czech, s. r. o.**, IČO 27221971
se sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1 - Nové Město

proti
žalovanému: A [REDACTED] Z [REDACTED], narozený [REDACTED]
bytem Č [REDACTED]

o zaplacení 88.893,82 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 88.993,82 Kč spolu se zákonnými úroky z prodlení ve výši 7,05 % ročně z částky 75.216,33 Kč od 1. 2. 2013 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci na nákladech řízení částku 15.194,80 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobce.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal vydání rozhodnutí, jímž by soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 88.993,82 Kč spolu se zákonnými úroky z prodlení ve výši 7,05 % ročně z částky 75.216,33 Kč od 1. 2. 2013 do zaplacení – to vše z titulu „*Smlouvy o poskytnutí úvěru na koupi vozidla (VOI) č. [REDACTED]*“, kterou uzavřel právní předchůdce žalobce, tj. Cetelem ČR, a. s. se žalovaným dne 13. 6. 2011 (smlouva o úvěru dle tehdy účinného zákona č. 513/1991 Sb., Obchodního zákoníku), na základě které právní předchůdce žalobce poskytl žalovanému úvěr ve výši 80.000 Kč. Žalovaný úvěr vyčerpal, avšak řádně a včas jej nesplácel v dohodnutých splátkách a proto právní předchůdce žalobce využil svého oprávnění a ke dni 31. 1. 2013 úvěr zesplatnil a vyzval žalovaného k dobrovolné úhradě celého dluhu. Dlužná částka ve výši Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Strolená.

88.993,82 Kč, je tvořena následujícími položkami: jistinou 73.592,33 Kč, úroky z úvěru 13.777,49 Kč a smluvní pokutou 1.624 Kč. Žalobce dále požadoval zákonné úroky z prodlení ve výši, z částek a za období, jak jsou uvedeny ve výroku I. tohoto rozsudku.

Podle § 1879 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku: „Věřitel může celou pohledávku nebo její část postoupit smlouvou jako postupitel i bez souhlasu dlužníka jiné osobě (postupníkovi)“. Podle § 1880 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku: „Postoupením pohledávky nabývá postupník také její příslušenství a práva s pohledávkou spojená, včetně jejího zajištění“. Postoupení pohledávky z původního věřitele na žalobce a tím i právní nástupnictví žalobce měl soud za prokázané následujícími listinami: *Oznámení o postoupení pohledávky a předžalobní výzva k plnění ze dne 6. 8. 2013*, *Oznámení o postoupení pohledávky č. [REDAKCE] 1 ze dne 22. 7. 2013*, *Oznámení o postoupení pohledávky a předžalobní výzva k plnění ze dne 15. 11. 2013*, *Oznámení o postoupení pohledávky ze dne č. [REDAKCE] 1 22. 7. 2013*, *Rámcová smlouva o postupování pohledávek ze dne 17. 10. 2012*, *Smlouva o postoupení pohledávek č. 04/07/2013 ze dne 3. 7. 2013 a Příloha č. 1 – Seznam pohledávek (seznam postupovaných pohledávek)*. Tím měl soud za prokázanou aktivní věcnou legitimaci žalobce – tzn., že žalobci svědčí práva z postoupené pohledávky.

2. Žalovaný se k věci nevyjádřil a k ústnímu jednání soudu se bez omluvy nedostavil.
3. Skutkový stav, který byl podrobněji popsán v odstavci prvním odůvodnění tohoto rozsudku, byl v řízení zjištěn z důkazů listinných:

Žádostí/Smlouvou o poskytnutí úvěru na koupi vozidla (VOI) č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] měl soud za prokázané znění této smlouvy zejména výši úvěru 80.000 Kč, který měl být splácen v 60 pravidelných měsíčních splátkách po 2.555 Kč splatných vždy 15. dne v měsíci, počínaje dnem 15. 7. 2011 inkasem z účtu, výše úroků z úvěru 29,32 % ročně a RPSN 33,6 % ročně s tím, že nedílnou součástí této smlouvy jsou **Všeobecné obchodní podmínky CETELEM ČR, a. s.**, jejichž znění měl soud těmito podmínkami rovněž za prokázané

Osobním dotazníkem znějícím na jméno A [REDAKCE] Z [REDAKCE] měl soud za prokázané, že právní předchůdce žalobce řádně prověřil úvěru schopnost žalovaného ještě před uzavřením výše uvedené smlouvy o úvěru tím, že zjistil řadu významných osobních údajů o žalovaném, jako např. čistý příjem žalovaného i jeho manželky, jejich výdaje a závazky.

Předávacím protokolem k Žádosti/Smlouvě o poskytnutí úvěru č. [REDAKCE] ze dne 1 [REDAKCE] měl soud za prokázané, že předmět financování, tj. osobní automobil prodejce řádně předal žalovanému proti jeho podpisu.

Odstoupení od úvěrové smlouvy č. [REDAKCE] ze dne 18. 12. 2012 + fotokopie dodejky adresované žalovanému s vyznačením pošty „nevyzvednuto“ měl soud za prokázané, že právní předchůdce žalobce řádně odstoupil od úvěrové smlouvy a řádně žalovaného vyzval k dobrovolné úhradě dluhu a toto řádně zaslal žalovanému na jeho tehdejší adresu evidovanou v Centrální evidenci obyvatel, tj. [REDAKCE], která byla platnou adresou až do 19. 10. 2015.

Osvědčením o registraci vozidla část II na vozidlo [REDAKCE] měl soud za prokázané údaje o vozidlu, na jehož pořízení byla uzavřena úvěrová smlouva.

Prohlášením o udělení souhlasu se zpracováním osobních údajů v souvislosti se žádostí o poskytnutí úvěru ze dne 12. 6. 2011 a Prohlášením o udělení souhlasu se zpracováním osobních údajů ze dne 12. 6. 2011 měl soud za prokázané, že žalovaný udělil souhlas právnímu předchůdci žalobce se zpracováním svých osobních údajů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Strolená.

[REDAKCE]

Fotokopii občanského průkazu žalovaného, Fotokopii řidičského průkazu žalovaného a Výpisem z úvěrového účtu č. [REDAKCE] měl soud za prokázané, že to byl skutečně žalovaný, kdo požádal právního předchůdce žalobce o úvěr a že byl tím, s kým právní předchůdce žalobce smlouvu o úvěru uzavřel.

Žádostí o vyčíslení způsobené škody a potvrzení poučení poškozeného ze dne 12. 9. 2014 (na čl. 35 – 36) učiněnou Policií ČR, SKPV, Územním odborem Most, Oddělením hospodářské kriminality měl soud za prokázané, že proti žalovanému bylo vedeno trestní řízení pro přečin úvěrového podvodu, kterého se měl dopustit právě uzavřením smlouvy o úvěru, která je projednávána v tomto civilním řízení.

Usnesením Krajského soudu Ústí nad Labem č.j. KSUL 71 INS 33617/2014-A-10 o zjištění úpadku žalovaného (na čl. 45 – 46) měl soud za prokázané, že byl zjištěn ke dni 26. 3. 2015 úpadek dlužníka, tj. žalovaného a zároveň, že soud povolil řešení úpadku oddlužením.

Usnesením Krajského soudu Ústí nad Labem č.j. KSUL 71 INS 33617/2014-B-59 o zrušení oddlužení žalovaného (na čl. 40 – 61) měl soud za prokázané, že ke dni 9. 8. 2018 bylo zrušeno schválené oddlužení žalovaného, neboť žalovaný není schopen splnit podstatnou část splátkového kalendáře, neplní povinnosti dle schváleného splátkového kalendáře a v průběhu oddlužení mu vznikl nový dluh.

Oznámením o postoupení pohledávky a předžalobní výzvou k plnění ze dne 15. 11. 2013 měl soud za prokázané, že právní předchůdce žalobce řádně vyzval žalovaného k dobrovolné úhradě dluhu ještě před podáním žaloby.

Těmito důkazy byla tvrzení žalobce zcela prokázána.

4. Povinnost vrátit žalobci jistinu úvěru a zaplatit mu úroky z úvěru žalované plyne z ustanovení § 497 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013, přičemž časová působnost vyplývá z ustanovení § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku účinného od 1. 1. 2014, který mimo jiné stanoví, že: „... řídí se právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dne nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. ...“
5. Právní posouzení věci spočívalo v ust. § 497 a násl. obchodního zákoníku o smlouvě o úvěru. Smlouvou o úvěru se věřitel zavazuje, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky. Zákonná úprava smlouvy o úvěru v obchodním zákoníku spočívá na principu smluvní volnosti. V praxi si proto strany závazku mohou dohodnout konkrétní práva a povinnosti, na něž zákon nepamatuje. V daném případě bylo prokázáno, že právní předchůdce žalobce poskytl žalovanému úvěr ve výši 80.000 Kč a zároveň bylo prokázáno, že žalovaný úvěr řádně a včas v dohodnutých splátkách nesplácel. V řízení bylo prokázáno, že právní předchůdce žalobce svému závazku poskytnout žalovanému úvěr dostal řádně a včas a zároveň bylo prokázáno, že žalovaný svému závazku poskytnutý úvěr právnímu předchůdci žalobce vrátit řádně a včas nedostal. Vzhledem k výše uvedenému shledal soud nárok žalobce z titulu smlouvy o úvěru zcela oprávněným.
6. Právní posouzení věci ohledně úroků z prodlení spočívalo v ustanovení § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku dle kterého: „Po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená.“ ve spojení s ust. § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., ve znění Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Strolená.

účinném k prvnímu dni prodlení s plněním peněžitého dluhu dle kterého: „Výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro **poslední den** předchozího kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o **sedm** procentních bodů.“ Výše repo sazby je soudu známa z jeho činnosti. V této sazbě (dané shora uvedeným prováděcím předpisem) tedy soud uložil **žalovanému** povinnost zaplatit žalobci úroky z prodlení.

7. *Soud považuje za vhodné připomenout, že řízení bylo v důsledku zjištění úpadku žalovaného přerušeno od 26. 3. 2015 do 9. 8. 2018, přičemž v tomto období nebylo možno v řízení pokračovat.*
8. O lhůtě k plnění rozhodl soud podle § 160 odst. 1 o. s. ř. tak, že stanovené povinnosti uložil splnit ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, soud takto rozhodl vzhledem k tomu, že neshledal podmínky pro stanovení lhůty delší.
9. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy žalobci, který měl ve věci **plný úspěch**, přiznal plnou náhradu nákladů řízení ve výši 15.194,80 Kč. Tyto náklady jsou tvořeny: zaplaceným soudním poplatkem ze žaloby 4.450 Kč dle zákona o soudních poplatcích, odměnou za zastoupení advokátem 8.280 Kč za dva úkony právní služby po 4.140 Kč, dle § 7 bod 5, § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., dvěma režijními paušály po 300 Kč, tj. 600 Kč dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 21 % sazbou daně z přidané hodnoty z nákladů 1.864,80 Kč dle § 137 odst. 3 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, lze se jeho splnění domáhat návrhem na nucený výkon rozhodnutí dle příslušných ustanovení občanského soudního řádu nebo řádu exekučního, zák. č. 120/2001 Sb.

Most 14. března 2019

Mgr. Bc. Zdeněk Piskač, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Strolená.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci 15.5.2019 a vykonatelnosti 21.5.2019. Připojení doložky provedla Dana Králová 17.10.2019.